

Introduction

1. Rabbi Naftali Zvi Yehudah Berlin (19th-20th century Volozhin), Ha'amek Davar to Bamidbar 24

כגנות עלי נהר - והנה משונה גידולי גינה לשדה, דשדה אינו נזרע אלא מין א' או שנים משא"כ זרעוני גינה המה רבים. מכ"מ כל גן יש בו מין א' שהוא העיקר אלא שסביביו נזרע עוד הרבה מינים מעט מעט. כך כל איש ישראל מלא מצוות ד'. אבל כל א' יש לו מצוה א' ביהוד להיות נזהר בה ביותר כדאיתא במכילתא פר' בשלח רנ"א כל העושה מצוה אחת באמנה זוכה וכו' ובירושלמי קידושין ספ"א עה"מ כל העושה מצוה אחת מטיבין לו וכו' ומפרש בירושלמי שעושה מצוה אחת בזהירות יתירה.

That which grows in a garden is not like that which grows in a field; a field is planted with only one or two varieties, as opposed to gardens which have many kinds of seeds. Still, each garden has one central variety, and it's only that small quantities of other varieties are planted around it. So, too, each Jew is filled with the mitzvot of Gd, but each has one special mitzvah in which he is extra careful, as is seen in the Mechilta, "One who performs a single mitzvah, faithfully, is worthy of Divine inspiration." Regarding the mishnah that states, "One who performs a single mitzvah receives goodness," the Talmud Yerushalmi explains, "This refers to performing a mitzvah with exceptional care."

2. Amos Oz (20th-21st century Israel), **פה ושם בארץ ישראל**

I see myself as a legitimate heir - not a stepchild or *ben sorer umoreh* (the biblical 'rebellious son') or illegitimate child, but an heir. And the meaning of my status as an heir will certainly shock you: it means that I am free to decide what, of this giant estate, will stand in my salon, and what I will conceal in the cellar. Certainly, future generations will have every right to reverse the order, decorating their lives as seems good in their eyes.

What do we want when we choose a topic to learn?

3. Yehoshua 1:8

This book of the Torah shall never move from your mouth, and you shall speak in it day and night, so that you will guard to practice according to all that is written in it, for then you will be successful in your ways, and then you will succeed (or: "have insight").

4. Talmud, Rosh HaShanah 12a

תנא "לירקות ולמעשרות ולגדרים". לירקות מאי נינהו? מעשר ירק, היינו "מעשרות"! תנא דרבנן וקתני דאורייתא. וליתני דאורייתא ברישא? אידי דחביבא ליה אקדמה.

We learned: "[This date is Rosh HaShanah for] vegetables, tithes and vows." What is the reference to "vegetables"? Tithing vegetables. But that's the same as "tithes"! It taught rabbinic tithes [vegetables], and it taught biblical [grain/wine/oil]. Then teach the biblical obligation first! Because this was beloved to him, he listed it first.

5. Zohar Chadash, Shir haShirim pg. 24b

...עד דסלקין אתוון לשתין רבוא כחושבן שבטיהון דישראל...

...Its letters reach 600,000, according to the number of the tribes of Israel...

And see <https://www.yutorah.org/lectures/lecture.cfm/1065945/>

6. Rabbi Elijah of Vilna (18th century Lithuania), Kol Eliyahu to Eduyot #240

ונראה על פי מה שכתב האלישיך הקדוש מה שאנו אומרים "ותן חלקנו בתורתך", לפי שכל הנשמות עמדו על הר סיני וקבלו כל אחד חלקו בתורה ע"ש, וזהו שאמרו חז"ל "יגעתי ומצאתי תאמין", "מצאתי" דייקא כמוצא אבידה לפי שהוא חלקו...

It appears, based on what the holy Alshich wrote: When we say, "Give us our portion in Your Torah," this is because all of the souls stood at Mount Sinai, and each received its portion of Torah. And this is what our Sages said, "If someone says 'I strained and found, believe it.'" It specifically says "found", like one who has found a lost item, which is his...

7. Talmud, Avodah Zarah 19a

אין אדם לומד תורה אלא ממקום שלבו חפץ.

One only learns Torah in a place one desires.

8. Talmud, Shabbat 10b

רב חסדא הוה נקיט בידיה תרתי מתנתא דתורא, אמר "כל מאן דאתי ואמר לי שמעתתא חדתא משמיה דרב יהיבנא ליה ניהליה!"

Rav Chisda held in his hand two gifts from oxen [that are normally given to kohanim]. He said: If anyone can come teach me a new lesson in the name of Rav, I will give him these!

9. Talmud, Shabbat 30b

כי הא דרבה מקמי דפתח להו לרבנן אמר מילתא דבדיחותא ובדחי רבנן לסוף יתיב באימתא ופתח בשמעתא:

Like the practice of Rabbah; before he opened the lesson for the sages, he said something humorous, and the rabbis would laugh. Then he sat in reverence and began the lesson.

10. Talmud, Kiddushin 30a

לעולם ישלש אדם שנותיו שלישי במקרא שלישי במשנה שלישי בתלמוד.

One should always divide his years, one-third in Scripture, one-third in Mishnah, one-third in Talmud (analysis of law).

11. Rabbi Chaim Vital (16th century Israel), Shaar haMitzvot 1a

[W]ith regards to Torah study, which is one of the 248 commandments, one does not fulfill this mitzvah unless one studies the PaRDeS of the Torah, which is the acronym of Peshat, Remez, Derash, and Sod. Within each of these aspects each must strive to achieve. If one does not do this, one is missing an aspect of the mitzvah of Torah study...

12. Mishnah Shabbat 16:1 (115a)

כל כתבי הקדש מצילין אותן מפני הדליקה, בין שקורין בהן ובין שאין קורין בהן... ומפני מה אין קורין בהם? מפני ביטול בית המדרש:

We save all sacred scripture from a fire on Shabbat [despite lack of an *eruv chatzeiro*], whether those we would read on Shabbat [Bible and Prophets] or those we would not read on Shabbat [the Writings]... And why don't we read them? Because they cause people not to come to the study hall.

13. Talmud, Eruvin 64a

כל האומר "שמועה זו נאה וזו אינה נאה" מאבד הונה של תורה

Anyone who says, "This lesson is pleasant, and this lesson is not pleasant," loses the wealth of Torah.

14. Talmud, Kiddushin 45b

אמר עולא: הא דרב הונא כחומץ לשנים וכעשן לעינים!

Ulla said: Rav Huna's lesson is "like vinegar to the teeth and like smoke to the eyes! (Mishlei 10:26)"

15. Talmud, Megillah 31b

בתעניות ברכות וקללות ואין מפסיקין בקללות. מנא הני מילי? אמר רב חייא בר גמדא אמר רבי אסי דאמר קרא "מוסר ד' בני אל תמאס." ריש לקיש אמר: לפי שאין אומרים ברכה על הפורענות. אלא היכי עביד? תנא כשהוא מתחיל מתחיל בפסוק שלפניהם, וכשהוא מסיים מסיים בפסוק שלאחריהן... לוי בר בוטי הוה קרי וקא מגמגם קמיה דרב הונא בארורי, אמר לו אכנפוך, לא שנו אלא קללות שבתורת כהנים אבל שבמשנה תורה פוסק.

On fast days we read the blessings and curses, and we do not break up the curses [into multiple readings]. How do we know this? Rav Chiya bar Gamda cited Rav Asi, saying: It is written, "My son, do not reject rebuke. (Mishlei 3:11)" Reish Lakish said: Because we do not recite a blessing upon punishment. Then what do we do? Begin one verse before it, and end one verse after it... Levi bar Buti read the curses, muttering, in front of Rav Huna. He said to him: You may stop if you want; the restriction against pausing is only for the curses in Leviticus, one may interrupt the ones in Devarim.

My Favourite Torah

16. Midrash, Sifri Devarim 307

"קל אמונה" - שהאמין בעולם ובראו.

"Gd of faith" – He had faith in the universe, and He created it.